

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/126/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620202328
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4620202328.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej, v spore žalobcu: Q. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., D. Y. XXXX/XX, zast.: Dudzík & Gerová, advokátske združenie, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/1, proti žalovanej: T. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., D. Y. XXXX/XX, zast.: JUDr. Mgr. Lukáš Grežďo, advokát, so sídlom Topoľčany, Stredanská 1537/14, o zrušenie spoločného nájmu bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 11. júla 2022 č. k. 5C/29/2020-199 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zrušil právo spoločného nájmu bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 2. podlaží, na ul. D. Y., súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XXXX/XX v O.. Súčasne určil ako výlučného nájomcu a užívateľa bytu uvedeného v I. výroku rozsudku žalobcu. V poradí tretím výrokom rozhodnutia uložil žalovanej povinnosť byť vypratáť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá na ich náhradu právo. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 700 ods. 1, § 702 ods. 1, 2, § 712 ods. 3, § 712c ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zrušenia spoločného nájmu bytu spoločnými nájomcami podľa § 702 Občianskeho zákonníka, na základe toho, že žalovaná je jeho bývalou partnerkou, s ktorou manželstvo neuzavreli. Počas ich spoluzitia si spoločne podali žiadosť na pridelenie mestského bytu v O., čo im bolo vyhovené. Nájomnou zmluvou č. 1/4697/21 zo dňa 06. 07. 2020 im bol do spoločného užívania pridelený mestský byt č. XX nachádzajúci sa na 2. podlaží na ul. D. Y. XXXX/XX v O.. Nájomná zmluva je uzavretá na dobu určitú do 31. 03. 2022. Po pridelení bytu so žalovanou spoločne užívali tento byt. Poplatky za užívanie predmetného bytu hradil výlučne on. Po ich rozchode sa so žalovanou dohodli, že už ďalej nemôžu spoločne bývať v jednom byte a snažili sa dohodnúť na tom, kto v tomto byte ostane. O tento byt má záujem. V tomto byte momentálne žije on, pričom v predmetnom byte realizuje styk so svojimi synmi a to mal. U. a K. G., ktorí pochádzajú z predchádzajúceho manželstva. So synmi sa stýka pravidelne na víkendy, ale aj počas týždňa, podľa pracovnej smeny. Aj jeho synovia sú dôvod, prečo sa rozhodol riešiť veci súdnou cestou, keďže momentálne so synmi v čase styku prespávajú na gauči, keďže nechce vstúpiť do izby, kde má žalovaná svoje osobné veci. So žalovanou sa snažil už dlhšie mimosúdne dohodnúť, pričom o ich možnostiach sa bol sám, ale aj spolu so žalovanou, informovať aj na Meste Topoľčany. Žalovaná mu niekoľkokrát uviedla, že si byt môže nechať, že z predmetného bytu odchádza, čo považoval za konečné riešenie tohto ich problému. Tieto jej vyjadrenia podporil aj fakt, že žalovaná v predmetnom byte ostávala sporadicky a v podstate už viac ako mesiac v byte neprespáva, pričom si

chodí len pre veci. Pokiaľ vie, momentálne žije u svojho nového partnera. Keďže tieto prísluby žalovanej sa stále nenaplnovali, žalovanú kontaktoval prostredníctvom advokátov predžalobnou výzvou zo dňa 25. 08. 2020, na ktorú žalovaná reagovala, a to e-mailom zo dňa 02. 09. 2020. Až z tohto e-mailu sa dozvedel, že žalovaná nechce z bytu odísť s argumentom, že v byte chce žiť so svojou dcérou. Toto však nie je pravda, keďže jej dcéra B. X. je 19-ročná osamostatnená žena. Od mesiaca marec s nimi v byte nežije, pričom sa odsťahovala a momentálne žije so svojím priateľom v L., kde aj pracuje. Je pravdou, že si žalovaná podala žiadosť o byt ako prvá, avšak v tejto súvislosti musí podotknúť, že táto mala žiadosť o pridelenie jednoizbového bytu, a nie dvojizbového. Z vyjadrenia žalovanej vie, že táto byty odmieta, keďže vždy mala výhrady, čo sa týkalo lokalizácie bytu v O.. Bez neho ako partnera by nikdy dvojizbový byt nedostala, keďže na to nemala dostatočný príjem a v podstate až na základe ich spoločnej žiadosti im byt bol pridelený. Vzhľadom k tomu, že sa so žalovanou nevie dohodnúť a s prihliadnutím na ust. § 702 Občianskeho zákonníka žiadal zrušiť právo spoločného nájmu bytu č. XX nachádzajúceho sa na X.podlaží na ul. D. Y. súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XXXX/XX v O. a určiť jeho ako výlučného nájomcu a užívateľa predmetného bytu.

1.2. Súd prvej inštancie, s poukazom na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie a mal za preukázané, že strany sporu sa stali spoločnými nájomcami X-izbového bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X.podlaží na ul. D. Y., súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XXXX/XX v O. v zmysle § 700 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako mal za preukázané, najmä zhodným tvrdením strán sporu, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa, kedy súd na návrh spoločného nájomcu zruší právo spoločného nájmu bytu, ak vznikne ním nezavinený stav, ktorý bráni spoločnému užívaniu bytu spoločnými nájomcami. Medzi stranami sporu boli dlhodobé rozpory, pre ktoré došlo k ukončeniu spolužitia žalobcu so žalovanou, ktoré vylučujú ďalšie trvanie spoločného nájmu bytu. Súd preto na návrh žalobcu v zmysle § 702 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo spoločného nájmu bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X.podlaží, na ul. D. Y., súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XXXX/XX, v O., zrušil (výrok I.). Súd zároveň musel určiť, ktorý zo spoločných nájomcov bude byt ďalej užívať. Z prevedeného dokazovania vyplynulo, že žalovaná zložila finančnú zábezpeku v sume 964 eur, ktorá bola podmienkou pridelenia predmetného bytu do nájmu. Žalovaný uviedol, že nepopiera, že žalovaná dala zábezpeku na byt, avšak bolo to tak preto, že sa so žalovanou takto dohodli, že žalovaná sama zaplatí zábezpeku s tým, že v prípade vystahovania z bytu žalovanej túto zábezpeku vráti. Preto, keď sa žalovaná niekoľko krát vyjadrila, že byt si môže nechať žalobca, ponúkol jej žalobca sumu 1 000 eur, ktorá mala predstavovať zábezpeku za byt. Žalobca tiež uviedol, že on nemal problém taktiež zaplatiť zábezpeku, nakoľko bol aj v tej dobe riadne zamestnaný a mal príjem, k čomu doložil potvrdenie od zamestnávateľa zo dňa 24. 05. 2022, z ktorého vyplynulo, že je v pracovnom pomere u zamestnávateľa ZKW Slovakia, s. r. o. od 09. 06. 2014 na čas neurčitý. Žalovaná sa k tejto skutočnosti nevyjadrila a ničím nepreukázala, že žalobca v dobe, kedy ona zložila finančnú zábezpeku na sporný byt, nemal finančné prostriedky na zloženie zábezpeky alebo, že by žalovanej nechcel žalobca poskytnúť finančné prostriedky na zábezpeku bytu, a preto by musela uhradiť zábezpeku sama žalovaná.

1.3. Žalovaná tiež v konaní tvrdila, že o pridelenie nájomného bytu sa postarala ona, lebo bola žiadateľkou o pridelenie 1-izbového bytu a už v minulosti mala uzavreté s Mestom Topoľčany nájomné zmluvy na mestský nájomný byt, prvotnú žiadosť predložila mestu dňa 23. 11. 2011, do poradovníka o pridelenie nájomného bytu so žalobcom boli zaradení až dňa 13. 04. 2016 a byt im bol pridelený už dňa 01. 08. 2016, teda po 3,5 mesiaci čakania. Zo správ Mesta Topoľčany je nesporné, že žalovaná bola žiadateľkou o jednoizbový byt, ktorý jej aj bol pridelený. Boli jej ponúknuté štyri byty. Žalovaná mala pridelený 1-izbový byt č. XX na ul. J. W. č. XXXX/X v O. a uzatvorenú nájomnú zmluvu od 20. 10. 2010 do 04. 11. 2010. Pokiaľ však ide o pridelenie sporného dvojizbového bytu, stranám sporu bol pridelený tento dvojizbový byt, keď boli dvaja žiadatelia, tak ako to vyplýva z odpovede Mesta Topoľčany zo dňa 01. 06. 2022, v ktorej mesto uviedlo, že dňa 31. 03. 2016 sa na zasadnutí Komisie sociálnej, bytovej a zdravotníctva MsZ Topoľčany členovia zaoberali doplnením platného poradovníka na byty postavené s podporou ŠFRB, v návrhu na doplnenie poradovníka boli členmi komisie doporučení na pridelenie 2-izbového bytu, okrem iných žiadateľov, aj žalobca a žalovaná. Návrh komisie bol predložený na 10. riadne zasadnutie Mestského zastupiteľstva Topoľčany a dňa 13. 04. 2016 bolo pod č. uznesenia 261/10/2016 toto doplnenie poradovníka schválené. Tvrdenie žalovanej, že iba ona sama sa pričínila o nadobudnutie sporného bytu tým, že bola v poradovníku Mesta Topoľčany už predtým ako žiadateľka o pridelenie 1-izbového bytu, z uvedenej odpovede Mesta Topoľčany nevyplýva, a teda toto tvrdenie žalovaná nepreukázala. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaná z predmetného bytu odišla, podľa vyjadrenia žalovanej z bytu odišla v auguste roku 2020 pre správanie sa žalobcu, chýbala

slušnosť, nedodržiavanie hygienických pravidiel zo strany žalobcu a pre vedenie si žalobcom svojich maloletých detí, s ktorými realizoval styk, do bytu, s čím ona nesúhlasila. Žalovaná t. č. býva s priateľom v 2-izbovom byte v L., podľa vyjadrenia žalovanej býva s nimi aj jej dcéra B., ktorá je už plnoletá, v roku 2021 ukončila štúdium na strednej škole, pracuje v O., kam denne dochádza za prácou. Žalobca, ktorý zostal bývať v predmetom byte, v tomto byte býva naďalej, t. č. platí už sám riadne nájom bytu a za služby spojené s bývaním. Žalobca v byte naďalej realizuje stretávanie sa so svojimi dvomi maloletými deťmi. Na základe uvedených skutočností, keď žalobca naďalej býva v spornom nájomnom byte, z ktorého sa žalovaná odsťahovala a t. č. býva s priateľom v L. a za stavu, keď v súčasnosti platí žalobca už sám všetky poplatky s nájomom bytu a za služby spojené s bývaním, naďalej v spornom byte žalobca realizuje aj stretávanie sa so svojimi dvomi maloletými deťmi, súd rozhodol tak, že za výlučného nájomcu a užívateľa bytu uvedeného v I. výroku rozsudku určil žalobcu. Žalovaná sa zo sporného bytu odsťahovala a býva t. č. s priateľom v 2-izbovom byte, súd preto rozhodol v zmysle § 712c ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka tak, že žalovaná, ktorá má už zabezpečené bývanie, je povinná byť vypratať do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že vzhľadom na to, že si obidve strany riešili svoju bytovú situáciu, o ktorej na návrh žalobcu musel rozhodnúť súd, súd vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd sa opakovane nevyssporiadal s otázkou úhrady finančnej zábezpeky, ktorú preukázateľne zaplatila vo výške 964 eur a žalobca k tejto sume nijako finančne neprispel. Zaplataenie finančnej zábezpeky je jednou zo základných podmienok pridelenia bytu, bez úhrady ktorej nemôže dôjsť k prideleniu mestského nájomného bytu. Žalobca sa s ňou nikdy nedohodol na tom, aby ona sama jediná uhradila v celom rozsahu finančnú zábezpeku 964 eur, ale bolo to tak, že žalobca na to nemal v tej dobe peniaze. Žalobca mal v tej dobe finančné problémy, mal dlhy, a preto nemal peniaze na zloženie finančnej zábezpeky, preto túto zábezpeku platila výlučne zo svojich peňazí, a to je hlavný dôvod a aj dôkaz, že sa významnou mierou pričinila o nadobudnutie spoločného 2-izbového bytu. Žalobca na to nemal finančné prostriedky, a preto sa nepričinil o nadobudnutie sporného bytu v tejto významnej skutkovej okolnosti. Žalobca nijako nepreukázal, že nemal problém taktiež zaplatiť sumu 1 000 eur za zábezpeku, nepredložil jediný dôkaz, že v čase, keď platila finančnú zábezpeku, žalobca mal také prostriedky na jej úhradu. V tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno. Ona súdu doložila jednoznačný listinný dôkaz o tom, že zábezpeku platila a nemá dôkaznú povinnosť zabezpečovať a predkladať súdu dôkazy, ktoré by svedčili v prospech žalobcu. Zloženie finančnej zábezpeky bol jej prejav vôle nadobudnúť nájomnú zmluvu od Mesta Topoľčany a v predmetnom byte bývať s jej dcérou, a vtedy aj so žalobcom. V tomto smere plne uniesla dôkazné bremeno a žalobca ho neunesol vôbec. Popiera tvrdenie prvoinštančného súdu v bode 36. odôvodnenia rozsudku, že sa mala niekoľkokrát vyjadriť, že byt si môže nechať žalobca a že jej žalobca ponúkol 1 000 eur. V tomto súdnom spore sa nikdy nevyjadřila, že byt si môže nechať žalobca. Opakovane tvrdí, že žalobca jej žiadnych 1 000 eur neponúkol ako formu vrátenia uhradenej zábezpeky, nikdy jej žiadne takéto peniaze neposlal, nedal, neukázal. Skutočnosť, že bola jedinou žiadateľkou o 1-izbový byt od Mesta Topoľčany, bola potvrdená listinným dôkazom - Žiadosť o pridelenie bytu zo dňa 23. 11. 2011. Žalobca, ak tvrdí, že boli žiadateľmi o 2-izbový byt spoločne, tak mal predložiť do súdneho spisu taký listinný dôkaz, ktorý by svedčil v prospech toho, že žiadateľmi o 2-izbový byt boli spoločne a rovnako tak, že obidvaja spoločne podpísali a odovzdali rovnaké Čestné prehlásenie, že nie sú nájomcom a vlastníkom bytu, atď. Neexistuje pritom jediný dôkaz o tom, že so žalobcom nevyužili už jej existujúcu žiadosť o pridelenie 1-izbového bytu, a teda skrátenie času čakania na pridelenie 2-izbového bytu. Túto skutočnosť nedokázalo preukázať ani Mesto Topoľčany, lebo z odpovede Mesta Topoľčany zo dňa 01. 06. 2022 táto skutočnosť nevyplýva, ale mesto iba odpovedalo, že dňa 31. 03. 2016 sa konalo zasadnutie Komisie sociálnej, bytovej a zdravotníctva MsZ Topoľčany a zaoberali sa iba doplnením platného poradovníka a následného pridelenia 2-izbového bytu. Lenže vtedy aktuálny a platný poradovník Mesto Topoľčany do súdneho spisu nedoručilo a takýto dôkaz nebol teda zo strany súdu zabezpečený. Prvoinštančný súd sa uspokojil iba s nedostatočnou odpoveďou zo strany Mesta Topoľčany a nežiadal od Mesta Topoľčany doplnenie dôkazov v tomto smere. V tomto považuje vykonávanie dôkazov prvoinštančného súdu za nedostatočné, a preto prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Prvoinštančnému súdu nebol zo strany žalobcu predložený žiadny dôkaz o tom, že by bola vyradená z poradovníka o 1-izbový byt, lebo taký dôkaz ani neexistuje a že by bola zaradená do nového poradovníka so žalobcom o

pridelenie tohto sporného 2-izbového bytu. Týmto je jednoznačne preukázané, že iba výlučne ona sa zaslúžila o získanie sporného bytu. Aj z tohto dôvodu preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej uviedla, že vždy, keď príde do spoločného bytu, tak žalobca tam nie je, byt je neudržiavaný, špinavý, neumyté riady, špinavé prádlo a podobne. Je toho názoru, že žalobca javí o byt záujem iba v konaní pred súdom, ale reálne v predmetnom byte nebýva, nestará sa oň a neudržiava ho v obývatelnom stave. Žalobca predmetný byt ani nechce a nepotrebuje ho, neustále sa zdržuje iba u svojej aktuálnej priateľky. Uviedla tiež, že súd ani neskúmal dôvody, prečo došlo k jej odsťahovaniu sa z predmetného 2-izbového bytu. Tieto skutočnosti teda súd nezobral na zreteľ pri svojom rozhodovaní, napriek tomu, že správanie žalobcu bola kľúčová otázka k tomu, prečo vznikol tento súdny spor. V tomto smere taktiež rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca vedel od začiatku, že ona si potrebuje vyriešiť bytovú otázku spoločne s dcérou, a nielen sama pre seba, resp. so žalobcom. Nie je pravdou, že býva so svojim priateľom v L., nikdy toto netvrdila a nechápe, prečo prvoinštančný súd takúto skutočnosť uvádza vo svojom odôvodnení. S priateľom býva v O., kde musí platiť komerčný nájom a v nájomnej zmluve je uvedená iba ona. Odôvodnenie súdu, najmä poukázanie na ust. § 712c Občianskeho zákonníka neobstojí, lebo toto „náhradné“ bývanie jej nezabezpečil žalobca, ale si ho musela zabezpečiť sama a na vlastné náklady. V tomto smere sa súd nevysporiadal s teoretickou možnosťou upravenou v ust. § 712c ods. 1 Obč. zákonníka, a to zabezpečenia zodpovedajúcej bytovej náhrady. Nájomnú zmluvu má pritom uzatvorenú iba do 13. 09. 2022 a za mesiac jej tento nájomný vzťah končí. Nemá teda stále vyriešenú bytovú otázku, ako sa to snaží prvoinštančný súd vo svojom odôvodnení tvrdiť. Čo sa týka jej dcéry B., táto sa so svojim priateľom rozišla už dávnejšie a vrátila sa k nej domov a teraz býva s ňou v spoločnej domácnosti, a odtiaľto dochádza do práce do O.. Skutočnosť, prečo dcéra B. odišla zo spoločného bývania so žalobcom, prvoinštančný súd nezaujímal a tieto dôležité záležitosti súd neskúmal. Rovnako sa k nim vo svojom odôvodnení ani nevyjadril. Prvoinštančný súd nesprávne zohľadnil rodinné, sociálne, ekonomické pomery strán sporu, a teda nesprávne rozhodol o tom, že výlučným nájomcom sa má stať žalobca. Dcéra B. X., nar. XX. XX. XXXX jej bola zverená do osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/610/2007-41 zo dňa 22. 05. 2008. V čase, keď žiadala so žalobcom o pridelenie tohto sporného bytu v roku 2016, bola B. ešte maloletá, mala iba XX rokov a mala povinnosť sa o ňu postarať. Napriek tomu, že medzičasom dcéra B. dosiahla plnoletosť, neznamená, že je schopná sama sa živiť a postarať o strechu nad hlavou. Túto skutočnosť súd vôbec nezobral na zreteľ. Rodinné, sociálne, ekonomické pomery strán sporu svedčia v jej prospech, lebo má stále zverenú dcéru B. vo svojej osobnej starostlivosti, ktorá teraz býva s ňou a jej priateľom v byte, má dostatok finančných prostriedkov na úhradu nájomného a energii na spornom byte, ale nemôže jej byť na škodu, že to teraz neplatí, nakoľko by vznikala situácia, že žalobca by sa bezdôvodne obohacoval na jej úkor. Súd nepochopiteľne rozhodol, že žalobca, ktorému nie sú zverené deti do osobnej starostlivosti, môže obývať sám 2-izbový byt a ona, čo býva s dcérou a priateľom, musia bývať v inom byte s komerčným nájomným. Toto je nielen v hrubom nepomere, ale aj nespravodlivé voči nej. Ona sa postarala o zariadenie nájomného bytu nábytkom, ktorý z 90% dodnes tvorí tento nábytok, a teda sa zaslúžila o to, aby mohli so žalobcom slušne a dôstojne bývať. Žalobca svojim správaním zapríčinil jej aj dcérin odchod zo spoločnej domácnosti, nebolo to z vlastnej vôle. A už vôbec to nebolo kvôli tomu, že by si našla novú známosť. Predmetný byt chcela od začiatku pre seba a pre dcéru, práve správaním žalobcu sa musela ona i jej dcéra z bytu odsťahovať. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol sám nasledovne: I. Súd zrušuje právo účastníkom k nájmu X-izbového bytu č. XX, na 2. podlaží na ul. D. Y. súp. č. XXXX/XX, XXX XX O. a určuje, že výlučným nájomcom sa stáva žalovaná. II. Súd určuje ako výlučného nájomcu a užívateľa bytu uvedeného v I. výroku rozsudku žalovanú. III. Žalobca je povinný vypratať byt a priestory určené na užívanie k bytu a odovzdať žalovanej do 15 dní. IV. Žalobca nemá právo na náhradný byt. V. Žalobca je povinný uhradiť žalovanej trovy konania a trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100%.

3. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, udávajúc, že s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí, považuje ho za vecne správny a spravodlivý a navrhol ho potvrdiť. Pokiaľ ide o zaplatenú zábezpeku, je pravdou, že ju zaplatila žalovaná, a takto sa obaja dohodli, táto skutočnosť nemôže byť výhodou žalovanej a mať zásadný vplyv na celý priebeh dokazovania a zmenu rozsudku v jej prospech. Navyše, zábezpeka je po skončení nájomného vzťahu vratná a túto je ochotný žalovanej uhradiť. Súd prvej inštancie tiež správne vyhodnotil celú genézu pridelenia bytov žalovanej, ktoré niektoré z nich žalovaná odmietla. Až na základe toho, že boli dvaja žiadatelia o byt, s dvoma príjmami, predmetný byt dostali do užívania. Ak by mal v tom čase nejaké exekúcie či dlžoby, pravdepodobne by mu Mesto Topoľčany nedalo do užívania predmetný byt. Žalovaná odhlásila svoje platby za elektrinu a

internet, čo považoval za definitívne ukončenie jej vzťahu k bytu. Súd mal k dispozícii jednak nájomnú zmluvu, ktorú obaja podpísali, taktiež obaja podpísali notársku zápisnicu a všetky potrebné listinné dokumenty na úspešné získanie bytu do nájmu. Toto považuje za dostatočný dôkaz na to, aby súd správne vyhodnotil, že boli obaja čakatelia na pridelenie dvojizbového bytu a že to nebola výhradne a výlučne sólo akcia žalovanej. Ak chcela žalovaná doplniť dokazovanie o nejaký dôkaz, ktorý spomína vo svojom odvolaní, mala tak urobiť prostredníctvom svojho právneho zástupcu, mala na to možnosť najmenej na troch pojednávaniach, pričom dôkazy si majú zabezpečovať a navrhovať strany sporu samy a nie je v povinnosti súdu suplovať túto činnosť strán sporu. Z posledného pojednávania pritom vyplýva, že strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Uviedol, že v predmetnom byte realizuje naďalej styk s maloletými synmi, spáva tam, býva tam, stravuje sa tam a pod.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu žalobcu zotrvala na skutočnostiach prezentovaných v podanom odvolaní proti napadnutému rozsudku.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania v zmysle § 359, § 362 ods. 1 CSP a zistení, že spĺňa náležitosti v zmysle § 363 CSP, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie v zmysle § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku, vec prejednal a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dôvodné v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že dňa 07. 09. 2020 bola Okresnému súdu Topoľčany doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia práva spoločného nájmu bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 2. podlaží na ul. D. Y. č. XXXX/XX v O. a určenia, že výlučným nájomcom bytu a užívateľom bytu zostáva žalobca. V podanej žalobe uviedol, že žalovaná je jeho bývalou partnerkou, s ktorou počas ich spolužitia spoločne podali žiadosť na pridelenie mestského bytu v O., čo im bolo vyhovené. Nájomnou zmluvou č. 1/4697/21 zo dňa 06. 07. 2020 im bol do spoločného užívania pridelený predmetný mestský byt, nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, do 31. 03. 2022. Po rozchode so žalovanou sa snažili dohodnúť, kto v predmetnom byte zostane. V byte momentálne žije on, pričom v ňom realizuje styk so svojimi synmi, pochádzajúcim z jeho predchádzajúceho manželstva. Žalovaná od mesiaca marec 2020 v byte nežije, pričom sa odsťahovala a žije so svojim priateľom v L.. Z mailu od žalovanej sa dozvedel, že táto chce žiť v byte so svojou dcérou. Vzhľadom na to, že sa so žalovanou nevie dohodnúť a s prihladením na § 702 Občianskeho zákonníka, domáhal sa ním uplatneného nároku súdnou cestou.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Prejednávajúc podané odvolanie žalovanej, s ohľadom na ňou prezentované odvolacie dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nebolo spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v prospech odvolateľky. Keďže odvolací súd je odvolacími dôvodmi odvolateľky viazaný, pri prejednaní ňou podaného odvolania sa zaoberal len dôvodmi, ktoré žalovaná vo svojom odvolaní prezentovala.

9. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní udávala, že súd prvej inštancie sa opakovane dostatočne nevysporiadal s otázkou úhrady finančnej zábezpeky, ktorú preukázateľne zaplatila vo výške 964 eur, s takouto argumentáciou odvolateľky sa odvolací súd nestotožňuje. K úhrade finančnej zábezpeky žalovanou sa súd prvej inštancie vyjadril v bode 36. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Odvolací súd sa pritom stotožňuje s ním prijatými závermi, že žalovaná, ktorá tvrdila, že finančnú zábezpeku zložila výlučne ona z dôvodu, že žalobca v tom čase nemal finančné prostriedky v dôsledku jeho dlhov, nepreukázala žiadnym spôsobom a tieto jej tvrdenia zostali v rovine ničím nepodložených tvrdení. Pokiaľ žalobca v kontexte úhrady finančnej zábezpeky žalovanou na jej argumentáciu, prečo ju hradila sama, uviedol, že sa na uvedenom takto dohodli a žalovaná naďalej zotrvala na svojom tvrdení, že sa tak dialo z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov žalobcu, v záujme preukázania týchto jej popretých skutkových tvrdení bolo, aby preukázala, že dôvodom jej výlučnej úhrady finančnej zábezpeky boli práve ňou tvrdené dlhy žalobcu a nedostatok jeho finančných prostriedkov, čo sa však v tomto konaní nestalo. Preto, pokiaľ žalovaná v konaní tvrdí, že sa významnou mierou pričínila o nadobudnutie bytu v dôsledku úhrady finančnej zábezpeky, pričom však nepreukázala, že sa jednalo o také jej výlučné finančné

plnenie, ktoré realizovala ako jediný možný spôsob dosiahnutia splnenia podmienky pre nadobudnutie bytu, pretože žalobca nedisponoval finančnými prostriedkami naň, možno uzavrieť len to, že takáto úhrada žalovanou nepredstavuje jej výlučný prínos o nadobudnutie bytu, ale skôr výsledok konsenzu vtedajších partnerov o takomto spôsobe úhrady v rámci ich spolužitia, ktorý nemá mať vplyv na odlišné, resp. zvýhodnené postavenie žalovanej ako spoločnej nájomkyne. Uvedené tvrdenia žalovanej pritom dôkazne nezaťažovali žalobcu, ako táto mylne tvrdila v podanom odvolaní, ale práve ju.

10. Pokiaľ žalovaná argumentovala tým, že sa výlučne ona zaslúžila o získanie sporného bytu, a to z dôvodu, že bola jedinou žiadateľkou o 1- izbový byt od Mesta Topoľčany, pričom žalobca využil už jej existujúcu žiadosť o pridelenie 1- izbového bytu, a teda skrátenie času čakania na pridelenie bytu, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v jeho bode 38., s ktorým sa stotožňuje. Pokiaľ žalovaná udáva, že neexistuje jediný dôkaz o tom, že so žalobcom nevyužili už jej existujúcu žiadosť o pridelenie bytu, je potrebné naopak uviesť, že v konaní nebolo preukázané, že by sa výlučne žalovaná sama pričínila o získanie bytu tým, že jej žiadosť o pridelenie 1- izbového bytu bola zásadnou z hľadiska skrátenia doby čakania strán sporu na pridelenie sporného bytu. Takáto skutočnosť nevyplýva ani zo správy Mesta Topoľčany ako prenajímateľa bytu, a pokiaľ žalovaná udáva, že mesto túto skutočnosť nedokázalo preukázať, je potrebné uviesť, že Mesto Topoľčany nemá vo vzťahu k tomuto konaniu žiadnu procesnú dôkaznú povinnosť, keďže nie je stranou tohto sporu. V kontexte uvedeného, pokiaľ žalovaná mala za to, že odpoveď Mesta Topoľčany nie je z jej pohľadu dostačujúcou, ako strana tohto konania mala a mohla navrhnúť vykonanie dôkazu opätovným vyžiadanim správy od Mesta Topoľčany s ňou požadovaným obsahom. Uvedené nebolo úlohou súdu, ktorý by v procese dokazovania v rámci sporového súdneho konania mal vyvinúť vlastnú iniciatívu, keď v zmysle ustanovenia § 185 CSP a zavedenia princípu formálnej pravdy súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu.

11. Pokiaľ žalovaná ďalej namietala, že súd prvej inštancie ani neskúmal dôvody, prečo došlo k jej odstahovaniu sa z predmetného bytu, je potrebné uviesť, že táto jej odvolacia argumentácia opätovne nie je dôvodná. Opakovane treba poukázať na to, čo už odvolací súd uviedol vyššie, že súd rozhoduje v sporovom konaní o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, a pokiaľ v tomto smere neboli stranami, predovšetkým žalovanou, navrhnuté žiadne dôkazy, súd prvej inštancie nemal dôvod z akejkoľvek vlastnej iniciatívy uvedené skúmať. Pokiaľ žalovaná v odvolaní tvrdí, že to bolo práve a výlučne správanie sa žalobcu, ktoré bolo dôvodom jej odstahovania sa z bytu, ak toto jej skutkové tvrdenie malo byť účinným prostriedkom jej procesnej obrany, bolo jej povinnosťou ho preukázať, čo sa však nestalo. Akýkoľvek zverejnený obsah sms správ, ktorý je súčasťou obsahu podaného odvolania žalovanej, bez toho, že by žalovaná použila tento dôkaz v rámci konania pred súdom prvej inštancie, je v tomto ohľade bezpredmetný a predstavuje neprípustnú novotu v odvolacom konaní. Rovnako je bez akejkoľvek relevancie tvrdenie žalovanej, že jej t.č. plnoletá dcéra B., nar. XX. XX. XXXX jej bola zverená v roku 2008 do osobnej starostlivosti, keď táto nadobudla plnoletosť ešte v roku 2019, pričom zo skutkových zistení v spise vyplýva, že je pracovne činná a schopná sama sa živiť. V tomto ohľade potom nebolo povinnosťou súdu na osobné a sociálne pomery dcéry žalovanej ako plnoletej osoby, ktorá je schopná sama sa živiť, prihliadať. Pokiaľ v čase podania spoločnej žiadosti strán sporu o pridelenie bytu v roku 2016 bola dcéra žalovanej ešte maloletá, neznamená to, že je možné z týchto skutkových okolností, ktoré sú zásadne zmenené, vychádzať i pri rozhodovaní tejto veci. V tomto ohľade pre súd neboli ani zásadné tie skutočnosti, prečo plnoletá dcéra žalovanej opustila spoločnú domácnosť žalovanej a žalobcu. Rovnako pre rozhodnutie súdu v tejto veci nemá zásadný význam, či žalovaná žije s priateľom v meste L., alebo v meste O., tak ako táto poukázala v podanom odvolaní, a pokiaľ i súd uviedol vo svojom rozhodnutí nesprávny údaj ohľadne miesta súčasného bydliska žalovanej, tento nemal žiaden vplyv na správnosť ním prijatých záverov.

12. Odvolací súd sa napokon stotožnil i s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalovaná má zabezpečené iné bývanie, keď je zrejmom skutočnosť, že táto sa zo sporného bytu odstahovala ešte v roku 2020, a teda počas obdobia následných rokov má bytovú otázku vyriešenú, čomu nasvedčuje i jej samotná argumentácia v podanom odvolaní v tom zmysle, že súd sa nevysporiadal s teoretickou možnosťou zabezpečenia bytovej náhrady, z čoho je tiež zrejmom skutočnosť, že teoretická možnosť pridelenia bytovej náhrady, o ktorej žalovaná hovorí, neevokuje stav faktickej potreby vyriešenia jej bytovej otázky, a teda potrebu nevyhnutného zabezpečenia bytovej náhrady, o ktorú žalovaná v konaní, v prípade, že by nebola určená za ďalšiu nájomkyňu bytu, ani nežiadala.

13. S ohľadom na vyššie konštatované dôvody, je potrebné uzavrieť, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (§ 262 ods. 1 CSP), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia v zákonnej lehote (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).